

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 063/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 063/02	Sprawa C-323/16 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Eurallumina SpA/ Republika Włoska, Komisja Europejska [Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Interwencja — Odwołanie wzajemne — Dopuszczalność — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Zasada domniemania zgodności z prawem i skuteczności aktów wydanych przez instytucje — Zasada <i>lex specialis derogat legi generali</i> — Charakter selektywny środka — Pomoc istniejąca lub nowa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt (ii) — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek uzasadnienia]	2
2018/C 063/03	Sprawa C-369/16 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Irlandia/ Aughinish Alumina Ltd, Komisja Europejska [Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo przy produkcji tlenku glinu — Pomoc istniejąca lub nowa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) pkt i) i iv), oraz lit. d) — Przedawnienie — Artykuł 15 — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań]	3

2018/C 063/04	Sprawa C-373/16 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Aughinish Alumina Ltd / Irlandia, Komisja Europejska (Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Pomoc nowa lub istniejąca — Rozporządzenie (WE) nr ^o 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt i) — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek uzasadnienia)	3
2018/C 063/05	Sprawa C-446/17: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen – Belgia) – Woonhaven Antwerpen / Khalid Berkani, Asmae Hejji (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Nieuczciwe warunki umowy — Umowa najmu zawarta między koncesjonowanym towarzystwem socjalnego budownictwa mieszkaniowego a najemcą — Standardowy formularz mający charakter obowiązkowy na mocy krajowego aktu prawnego — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 1 ust. 2 — Brak zastosowania tej dyrektywy)	4
2018/C 063/06	Sprawa C-615/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 26 października 2017 r. – Eurowings GmbH / Klaus Rövekamp, Christiane Rupp	4
2018/C 063/07	Sprawa C-631/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 9 listopada 2017 r. – SF/Inspecteur van de Belastingdienst	5
2018/C 063/08	Sprawa C-635/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Haarlem (Niderlandy) w dniu 14 listopada 2017 r. – E. / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	5
2018/C 063/09	Sprawa C-636/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Niemcy) w dniu 14 listopada 2017 r. – Germanwings GmbH/Emina Pedić.	6
2018/C 063/10	Sprawa C-674/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry	7
2018/C 063/11	Sprawa C-676/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Ploiești (Rumunia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Oana Mădălina Călin / Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu	8
2018/C 063/12	Sprawa C-680/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Utrechcie (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2017 r. – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam / Minister van Buitenlandse Zaken	9
2018/C 063/13	Sprawa C-694/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) w dniu 11 grudnia 2017 r. – Pillar Securitisation Sàrl / Hildur Arnadottir	9
2018/C 063/14	Sprawa C-6/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 25 października 2017 r. w sprawie T-26/16, Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 stycznia 2018 r. przez Republikę Grecką	10
Sąd		
2018/C 063/15	Sprawa T-292/16: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2017 r. – Kaane American International Tobacco/EUIPO – Global Tobacco (GOLD MONT ORIGINAL Super Slims) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wygaśnięcie prawa do wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego GOLD MOUNT — Umorzenie postępowania)	12
2018/C 063/16	Sprawa T-293/16: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2017 r. – Kaane American International Tobacco / EUIPO – Global Tobacco (GOLD MONT) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie prawa do wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego GOLD MOUNT — Umorzenie postępowania)	12

2018/C 063/17	Sprawa T-246/17: Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO (Национальный Продукт) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Национальный Продукт — Uchybienie wymogom formalnym — Artykuł 177 § 1 lit d) i lit. e) regulaminu postępowania — Oczywista niedopuszczalność]	13
2018/C 063/18	Sprawa T-776/17: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2017 r. – Medora Therapeutics / EUIPO – Biohealth Italia (LITHOREN)	13
2018/C 063/19	Sprawa T-795/17: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2017 r. – Moreira / EUIPO – Da Silva Santos Júnior (NEYMAR)	14
2018/C 063/20	Sprawa T-815/17: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Správa železniční dopravní cesty / Komisja oraz Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)	15
2018/C 063/21	Sprawa T-817/17: Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2017 r. – Schokker/EASA	16
2018/C 063/22	Sprawa T-822/17: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2017 r. – Weber-Stephen Products / EUIPO (iGrill)	17
2018/C 063/23	Sprawa T-824/17: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – H2O Plus / EUIPO (H 2 O+) . . .	17
2018/C 063/24	Sprawa T-827/17: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Aeris Invest / EBC	18
2018/C 063/25	Sprawa T-828/17: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Quadri di Cardano / Komisja . . .	19
2018/C 063/26	Sprawa T-829/17: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Coesia/EUIPO (Przedstawienie okrągłego kształtu, utworzonego z dwóch ukośnych linii w kolorze czerwonym)	19
2018/C 063/27	Sprawa T-830/17: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Szentés / Komisja	20
2018/C 063/28	Sprawa T-832/17: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – achtung! / EUIPO (achtung!)	21
2018/C 063/29	Sprawa T-833/17: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Ryanair i Aiport Marketing Services / Komisja Europejska	21
2018/C 063/30	Sprawa T-836/17: Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2017 r. – Sports Group Denmark / EUIPO – K&L (WHISTLER)	22
2018/C 063/31	Sprawa T-1/18: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2018 r. – Deutsche Lufthansa AG / Komisja Europejska	23
2018/C 063/32	Sprawa T-2/18: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2018 r. – Wirecard / EUIPO – AXA Banque (boon.)	24

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 063/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 52 z 12.2.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 42 z 5.2.2018

Dz.U. C 32 z 29.1.2018

Dz.U. C 22 z 22.1.2018

Dz.U. C 13 z 15.1.2018

Dz.U. C 5 z 8.1.2018

Dz.U. C 437 z 18.12.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Eurallumina SpA / Republika Włoska, Komisja Europejska

(Sprawa C-323/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Interwencja — Odwołanie wzajemne — Dopuszczalność — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Zasada domniemania zgodności z prawem i skuteczności aktów wydanych przez instytucje — Zasada lex specialis derogat legi generali — Charakter selektywny środka — Pomoc istniejąca lub nowa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt (ii) — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek uzasadnienia]

(2018/C 063/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eurallumina SpA (przedstawiciele: L. Martin Alegi, L. Philippou i A. Stratakis, Solicitors)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i R. Coesme, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Grassa, avvocato dello Stato), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i N. Khan, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i w pozostałym zakresie oddalone jako oczywiście bezzasadne.
2. Eurallumina SpA zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
3. Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.
4. Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Irlandia / Aughinish Alumina Ltd, Komisja Europejska

(Sprawa C-369/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo przy produkcji tlenku glinu — Pomoc istniejąca lub nowa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) pkt i) i iv), oraz lit. d) — Przedawnienie — Artykuł 15 — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań]

(2018/C 063/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, L. Williams i A. Joyce, pełnomocnicy, P. McGarry, SC)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: R. Coesme i D. Colas, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Aughinish Alumina Ltd (przedstawiciele: C. Little i C. Waterson, Solicitors), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i N. Khan, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
3. Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. – Aughinish Alumina Ltd / Irlandia, Komisja Europejska

(Sprawa C-373/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu — Pomoc nowa lub istniejąca — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt i) — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek uzasadnienia)

(2018/C 063/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aughinish Alumina Ltd (przedstawiciele: C. Little i C. Waterson, solicitors)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: R. Coesme i D. Colas, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Irlandia, Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i N. Khan, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
2. Aughinish Alumina Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.
3. Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen – Belgia) – Woonhaven Antwerpen / Khalid Berkani, Asmae Hejji

(Sprawa C-446/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Nieuczciwe warunki umowy — Umowa najmu zawarta między koncesjonowanym towarzystwem socjalnego budownictwa mieszkaniowego a najemcą — Standardowy formularz mający charakter obowiązkowy na mocy krajowego aktu prawnego — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 1 ust. 2 — Brak zastosowania tej dyrektywy)

(2018/C 063/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Woonhaven Antwerpen

Strona pozwana: Khalid Berkani, Asmae Hejji

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta nie znajduje zastosowania do warunków umowy najmu zawartej między koncesjonowanym towarzystwem socjalnego budownictwa mieszkaniowego a najemcą, które to warunki są ustalone przez uregulowanie krajowe takie jak art. 11 formularzowej umowy najmu stanowiącej załącznik do Besluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurwoningstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (rozporządzenia rządu flamandzkiego w sprawie uregulowania mieszkalnictwa socjalnego i wykonania tytułu VII flamandzkiej ustawy mieszkaniowej) z dnia 12 października 2007 r.

(¹) Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 26 października 2017 r. – Eurowings GmbH / Klaus Rövekamp, Christiane Rupp

(Sprawa C-615/17)

(2018/C 063/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Eurowings GmbH

Druga strona postępowania apelacyjnego: Klaus Rövekamp, Christiane Rupp

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ może przysługiwać również wówczas, gdy pasażer z powodu stosunkowo małego opóźnienia przylotu nie zdąży na lot łączony, co powoduje opóźnienie w miejscu przeznaczenia wynoszące przynajmniej trzy godziny, oba loty zostały jednak wykonane przez różnych przewoźników lotniczych, a rezerwacja odbyła się przy pomocy organizatora wycieczek, który dokonał jej dla całej podróży lotniczej u innych linii lotniczych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 9 listopada 2017 r. – SF/Inspecteur van de Belastingdienst

(Sprawa C-631/17)

(2018/C 063/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SF

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst

Pytanie prejudycjalne

Do przepisów prawa którego państwa członkowskiego odsyła rozporządzenie nr 883/2004⁽¹⁾, w sprawie, w której dłużnik a) ma miejsce zamieszkania na Łotwie, b) posiada obywatelstwo łotewskie, c) jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę w Niderlandach, d) wykonuje zadania i obowiązki jako marynarz, e) świadczy pracę na pokładzie statku pełnomorskiego pływającego pod banderą Bahamów oraz f) wykonuje te zadania poza terytorium Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s.1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Haarlem (Niderlandy) w dniu 14 listopada 2017 r. – E./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-635/17)

(2018/C 063/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Haarlem (Niderlandy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy uwzględnieniu art. 3 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE⁽¹⁾ oraz wyroku Nolan (ECLI:EU:C:2012:638) Trybunał jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne sądu niderlandzkiego dotyczące wykładni przepisów tej dyrektywy w sprawie, która dotyczy prawa pobytu członka rodziny beneficjenta ochrony uzupełniającej, jeżeli w prawie niderlandzkim przyjęto zastosowanie rzeczony dyrektywy w sposób bezpośredni i bezwarunkowy do beneficjentów ochrony uzupełniającej?

(zob. postanowienie odsyłające Afdeling bestuursrechtspraak, Raad van State z dnia 21 czerwca 2017 r., ECLI:NL:RVS:2017:1609; figurujące w rejestrze Trybunału jako sprawa C-380/17)

- 2) Czy art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie oddaleniu złożonego przez uchodźcę wniosku o łączenie rodziny jedynie w oparciu o uzasadnienie, że uchodźca nie dołączył do wniosku żadnych dokumentów dowodowych, z których wynikałyby związki rodzinne,

czy też art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie oddaleniu złożonego przez uchodźcę wniosku o łączenie rodziny jedynie w oparciu o uzasadnienie, że uchodźca nie dołączył do wniosku żadnych dokumentów dowodowych, z których wynikałyby związki rodzinne tylko wtedy, gdy uchodźca przedstawił wiarygodne wyjaśnienie faktu nieprzedłożenia rzeczonych dowodów oraz twierdzenia jakoby przedłożenie ich było niemożliwe również w przyszłości?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Niemcy) w dniu 14 listopada 2017 r. – Germanwings GmbH/Emina Pedić.

(Sprawa C-636/17)

(2018/C 063/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Emina Pedić

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „wszelki[e] racjonaln[e] środk[i], które obsługujący przewoźnik lotniczy powinien był podjąć, aby w razie zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności uchylić obowiązek zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia, muszą odnosić się jedynie do uniknięcia „nadzwyczajnych okoliczności” (w konkretnym przypadku przydział nowego [późniejszego] slotu przez europejską organizację kontroli ruchu lotniczego EUROCONTROL), czy też ponadto wymaga się, aby obsługujący przewoźnik lotniczy podejmował również racjonalne środki w celu uniknięcia odwołania lub samego dużego opóźnienia lotu?

- 2) Czy w razie potwierdzenia konieczności podejmowania racjonalnych środków w celu uniknięcia samego dużego opóźnienia, art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że w celu uchylenia obowiązku zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy musi podjąć w razie przewozu pasażerów w ramach połączenia lotniczego złożonego z dwóch (lub więcej) lotów jedynie racjonalne środki w celu uniknięcia opóźnienia obsługiwanego przez niego, zagrożonego możliwym opóźnieniem lotu czy też ponadto musi on podjąć racjonalne środki w celu uniknięcia dużego opóźnienia przewozu indywidualnego pasażera do miejsca docelowego (przykładowo przez sprawdzenie możliwości zmiany rezerwacji na rezerwację na inne połączenie lotnicze)?
- 3) Czy art. 5, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dużego opóźnienia w miejscu docelowym obsługujący przewoźnik lotniczy musi przedstawić i dowieść, jeżeli zamierza uchylić obowiązek zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia, że podjął racjonalne środki w celu przeniesienia pasażera na połączenie lotnicze, w ramach którego pasażer prawdopodobnie dotrze do miejsca docelowego bez dużego opóźnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

(Sprawa C-674/17)

(2018/C 063/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

Pozostali uczestnicy postępowania: Suomen riistakeskus, Risto Mustonen, Kai Ruhanen

Pytania prejudycjalne

1. Czy na podstawie art. 16 ust. 1 lit. e) dyrektywy siedliskowej⁽¹⁾, w świetle brzmienia tego przepisu, mogą być przyznawane, na wniosek poszczególnych myśliwych, regionalnie ograniczone odstępstwa zezwalające na tak zwane polowania w celu ochrony populacji?
 - Czy dla oceny tego pytania ma znaczenie, że korzystanie z uprawnień dyskrecjonalnych przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu odstępstwa zależy od krajowego planu ochrony populacji, jak również od górnej granicy dla liczby odstrzelonych osobników zwierzęcych, ustalonej w rozporządzeniu, w ramach którego dla obszaru państwa członkowskiego co roku wolno przyznawać odstępstwa?
 - Czy w ocenie mogą być uwzględnione inne aspekty, takie jak cel, uniknięcie wyrządzenia szkód psom i zwiększenie ogólnego poczucia bezpieczeństwa?
2. Czy przyznanie odstępstwa zezwalającego na polowanie w celu ochrony populacji w znaczeniu nadanym w pierwszym pytaniu prejudycjalnym może być uzasadnione tym, że dla uniknięcia kłusownictwa nie ma zadowalającej alternatywy w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej?

- Czy mogą w tym przypadku zostać uwzględnione praktyczne trudności związane z kontrolowaniem bezprawnego kłusownictwa?
 - Czy dla odpowiedzi na pytanie, czy istnieje inna zadowalająca alternatywa, może mieć znaczenie również cel uniknięcia wyrządzenia szkód psom, a także zwiększenia ogólnego poczucia bezpieczeństwa?
3. Jak należy oceniać określony w art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej wymóg dotyczący ochrony populacji gatunku w przypadku przyznania ograniczonych regionalnie odstępstw?
- Czy stan ochrony gatunku należy oceniać w odniesieniu zarówno do określonego obszaru, jak i do całego obszaru państwa członkowskiego, czy w odniesieniu do jeszcze większego zasięgu danego gatunku?
 - Czy jest możliwe, że wymogi przyznania odstępstwa przewidziane w art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej są spełnione, chociaż stan ochrony gatunku po dokonaniu odpowiedniej oceny nie może być uznany za korzystny w rozumieniu dyrektywy?
 - W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: w jakiej sytuacji mogłoby to zostać wzięte pod uwagę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. 1992, L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Ploiești (Rumunia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Oana Mădălina Călin / Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-676/17)

(2018/C 063/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Ploiești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oana Mădălina Călin

Strona pozwana: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

Question préjudicielle

Czy art. 4 ust. 3 TUE, odnoszący się do zasady lojalnej współpracy, art. 17, 20, 21 i 47 Karty praw podstawowych UE, art. 110 TFUE[,] zasada pewności prawa, zasada równoważności i zasada skuteczności wynikające z zasady autonomii proceduralnej mogą być interpretowane jako sprzeciwiające się uregulowaniu prawa krajowego, mianowicie art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004 o postępowaniu administracyjnym interpretowanemu w myśl decyzji nr 45/2016 wydanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Wysoki Trybunał Kasacyjny i Sprawiedliwości – sekcja ds. rozwiązywania kwestii prawnych], zgodnie z którą termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania w oparciu o przepisy art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004 wynosi jeden miesiąc od dnia doręczenia ostatecznego wyroku, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Utrechcie (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2017 r. – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam / Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-680/17)

(2018/C 063/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Utrechcie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Strona przeciwna: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie temu, aby osoba zapraszająca mogła – jako strona mająca interes w wydaniu decyzji [w przedmiocie wniosku skarżących o wydanie wizy] – we własnym imieniu wnosić sprzeciw oraz odwołanie od decyzji odmownej w sprawie wydania wizy?
- 2) Czy reprezentację, o której mowa w art. 8 ust. 4 kodeksu wizowego należy rozumieć w ten sposób, że odpowiedzialność spoczywa w dalszym ciągu (również) na państwie reprezentowanym, czy raczej w ten sposób, że odpowiedzialność zostaje całkowicie przeniesiona na państwo reprezentujące, tak że państwo reprezentowane nie jest już właściwe w danej kwestii?
- 3) Jeśli okazałoby się, że na podstawie art. 8 ust. 4 lit. d) możliwe są obie formy reprezentacji, o których mowa w pytaniu drugim, to które z państw członkowskich należy wówczas traktować jako państwo członkowskie, które podjęło ostateczną decyzję w rozumieniu art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego?
- 4) Czy zgodna z prawem do skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 47 karty jest wykładnia art. 8 ust. 4 oraz art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego, zgodnie z którą osoby ubiegające się o wizę mogą odwołać się od decyzji odmownej w sprawie wydania wizy wyłącznie do organu administracyjnego lub sądowego reprezentującego państwa członkowskiego, a nie do ekwiwalentnego organu reprezentowanego państwa członkowskiego, którego dotyczy wniosek wizowy? Czy dla treści odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, że przewidziane postępowanie sądowe gwarantuje osobie ubiegającej się o wizę prawo do bycia wysłuchanym, prawo do prowadzenia postępowania w języku jednego z państw członkowskich, prawo do tego, by opłaty administracyjne i sądowe związane z postępowaniem w przedmiocie sprzeciwu i odwołania nie były dla takiej osoby nieproporcjonalnie wysokie oraz do tego, że istnieje możliwość skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej? Czy dla treści odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, czy – biorąc pod uwagę margines swobodnego uznania, jaki przysługuje państwu rozpatrującemu wniosek wizowy – sąd szwajcarski ma wystarczające rozeznanie w realiach Niderlandów, tak aby móc zaoferować skuteczną ochronę sądową?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. 2009, L 243, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) w dniu 11 grudnia 2017 r. – Pillar Securitisation Sàrl / Hildur Arnadottir

(Sprawa C-694/17)

(2018/C 063/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pillar Securitisation Sàrl

Strona pozwana: Hildur Arnadottir

Pytanie prejudycjalne

Czy w ramach umowy kredytu, która ze względu na całkowitą kwotę kredytu nie jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾, dana osoba może być uważana za „konsumenta” w rozumieniu art. 15 konwencji z Lugano z dnia 30 października 2007 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w braku przepisów krajowych wprowadzających przepisy omawianej dyrektywy w dziedzinach nieobjętych jej zakresem stosowania z tego względu, że umowa została zawarta w celu, który może być uważany za niezwiązany z jej działalnością zawodową?

⁽¹⁾ Dz.U. L 133, s. 66.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 25 października 2017 r. w sprawie T-26/16, Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 stycznia 2018 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, I. Pachi i A. Vasilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uwzględnienie jej odwołania, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 października 2017 r. w sprawie T-26/16 w części, w której została oddalona jej skarga, uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w dniu 22 stycznia 2016 r., stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r.⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w decyzji tej w wyniku kontroli IR/2009/004/GR i IR/2009/0017/GR wobec Republiki Greckiej zastosowano korekty finansowe: jednorazową i zryczałtowaną – za opóźnienia w procedurze odzyskiwania, za niedostarczenie danych i ogólnie za niedociągnięcia w procedurach zarządzania należnościami – w łącznej wysokości 11 534 827,97 EUR oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący części decyzji Komisji, w której nałożyła ona na Republikę Grecką zryczałtowaną korektę finansową, jest oparty na twierdzeniu, że w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie zinterpretował i błędnie zastosował art. 31, 32 i 33 rozporządzenia 1290/2005⁽²⁾, dopuścił się naruszenia prawa w odniesieniu do zastosowania wytycznych zawartych w dokumencie Komisji 5330/1997 w sprawie stosowania zryczałtowanych korekt finansowych w okolicznościach przewidzianych w art. 32 ust. 4 rozporządzenia 1290/2005, naruszył zasadę pewności prawa oraz niewystarczająco uzasadnił swój wyrok.

Zarzut drugi dotyczący części decyzji Komisji, w której nałożyła ona na Republikę Grecką jednorazową korektę finansową, opiera się na twierdzeniu, że w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie zinterpretował i błędnie zastosował art. 32 ust. 4 i art. 49 rozporządzenia 1290/2005, naruszył zasady niedziałania prawa wstecz i pewności prawa oraz uzasadnił w sposób wewnętrznie sprzeczny i niewystarczający swój wyrok.

-
- (¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument C(2015)7716] (Dz.U. 2015, L 303, s. 35).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
-

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2017 r. – Kaane American International Tobacco/EUIPO – Global Tobacco (GOLD MONT ORIGINAL Super Slims)

(Sprawa T-292/16) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wygaśnięcie prawa do wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego GOLD MOUNT — Umorzenie postępowania)

(2018/C 063/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaane American International Tobacco Co. FZE, dawniej Kaane American International Tobacco Co. Ltd. (Jebel Ali, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci G. Hinarejos Mulliez i I. Valdelomar Serrano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik).

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Global Tobacco FZCO (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: G. Hussey, solicitor i B. Brandreth, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 kwietnia 2016 r. (sprawa R 2492/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Kaane American International Tobacco a Global Tobacco.

Sentencja

1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2017 r. – Kaane American International Tobacco / EUIPO – Global Tobacco (GOLD MONT)

(Sprawa T-293/16) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie prawa do wcześniejszego graficznego unijnego znaku towarowego GOLD MOUNT — Umorzenie postępowania)

(2018/C 063/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaane American International Tobacco Co. FZE, dawniej Kaane American International Tobacco Co. Ltd. (Jebel Ali, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci G. Hinarejos Mulliez i I. Valdelomar Serrano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik).

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Global Tobacco FZCO (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: G. Hussey, solicitor i B. Brandreth, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 kwietnia 2016 r. (sprawa R 2699/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kaane American International Tobacco a Global Tobacco.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

**Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO
(Национальный Продукт)**

(Sprawa T-246/17) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego
Национальный Продукт — Uchybienie wymogom formalnym — Artykuł 177 § 1 lit
d) i lit. e) regulaminu postępowania — Oczywista niedopuszczalność]**

(2018/C 063/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfeller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2017 r. (sprawa R 1017/2016-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego Национальный Продукт jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

**Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2017 r. – Medora Therapeutics / EUIPO – Biohealth Italia
(LITHOREN)**

(Sprawa T-776/17)

(2018/C 063/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Medora Therapeutics LTD (Halandri, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Santos Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Biohealth Italia Srl (Rivoli, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LITHOREN” – zgłoszenie nr 12 744 901

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 178/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2017 r. – Moreira / EUIPO – Da Silva Santos Júnior (NEYMAR)

(Sprawa T-795/17)

(2018/C 063/19)

Język skargi: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Moreira (Guimarães, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat T. Soares Faria)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Neymar Da Silva Santos Júnior (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „NEYMAR” – unijny znak towarowy nr 11432044

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2017 r. w sprawie R 80/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie na podstawie art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 ważności znaku towarowego „NEYMAR”, nr 00000, właściciel – Carlos Morera, w odniesieniu do wszystkich towarów i usług, dla których znak ten został zarejestrowany;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Správa železniční dopravní cesty / Komisja oraz Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

(Sprawa T-815/17)

(2018/C 063/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: F. Korbel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska oraz Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2014) 8572, INEA/ASI/MZ apr Ares(2017) z dnia 11 października 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty jest na błędzie w ocenie w kwestii związku między zamówieniami publicznymi zatytułowanymi „Analiza inżyniersko-środowiskowa nowego połączenia kolejowego na trasie Lovosice – Drezno na terytorium Republiki Czeskiej”, „Ocena projektu nowej linii kolejowej na trasie Praga – Drezno na terytorium Republiki Czeskiej” oraz „Nowa linia na trasie Litoměřice – Ústí nad Łabą – punkt graniczny z Republiką Federalną Niemiec”.

Zgodnie z zaskarżoną decyzją, zamówienia te są ze sobą ściśle powiązane i powinny być przedmiotem jednego postępowania przetargowego jako zamówienia publiczne przekraczające próg. Wniosek ten jest oparty na błędnej ocenie prawnej. Przedmiot tych zamówień publicznych jest możliwy do odróżnienia, a ich wykonanie wymaga odmiennych kwalifikacji zawodowych.

2. Zarzut drugi oparty jest na braku dostatecznego uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do związku między zamówieniami publicznymi, w szczególności z uwagi na fakt, że decyzja ta:

— nie zawiera szczegółowego uzasadnienia w zakresie technicznego związku między zamówieniami publicznymi, który to związek błędnie zakłada,

— nie podaje, które szczegółowe zasady prawa krajowego i prawa Unii ani które szczegółowe przepisy w ramach tych zasad zostały naruszone,

— nie przedstawia żadnego względu, mogącego podlegać kontroli, którym kierowała się pozwana dotyczącego, tego co wzięła bądź nie wzięła ona pod uwagę przy określaniu konkretnej kwoty, którą uznaje za niekwalifikowalną.

3. Zarzut trzeci oparty na fakcie, że decyzja o pomocy finansowej, do której skarżąca powinna się zastosować, stwierdza wyraźnie na stronie 13, że „w przypadku czeskiego beneficjenta planowane są trzy umowy: w odniesieniu do działań nr 4 (część pierwsza – analiza techniczna), w odniesieniu do działań nr 2, 3, 5, 6 oraz w odniesieniu do działań 1, 4 (część druga – analiza ekonomiczna) oraz 7”.
- przy definiowaniu przedmiotu zamówień publicznych skarżąca wzięła pod uwagę powyższe postanowienia i w uzasadniony sposób oczekiwała, że procedura przewidziana w decyzji o pomocy finansowej nie zostanie następnie uznana za błędną.
 - tymczasem zaskarżona decyzja stwierdza obecnie, że „cały (techniczny) przedmiot zamówienia publicznego może być objęty jednym zamówieniem, co narusza uzasadnione oczekiwania, jakie mogła mieć i miała skarżąca w świetle decyzji o pomocy finansowej.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2017 r. – Schokker/EASA

(Sprawa T-817/17)

(2018/C 063/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od EASA na rzecz skarżącego kwoty 80 000 EUR tytułem naprawienia doznanej przez niego krzywdy;
- obciążenie EASA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty mające na celu wykazanie, że organ upoważniony do zawierania umów o pracę EASA (OUZU) dopuścił się zawinionego działania, które wyrządziło skarżącemu znaczącą krzywdę.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że OUZU wysunął wobec skarżącego niezgodną z prawem ofertę zatrudnienia, która z tego względu nie mogła zostać przyjęta w sposób bezwarunkowy.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że OUZU odmówił zmiany warunków tej oferty zatrudnienia, mimo że była ona rażąco niezgodna z prawem.
3. Zarzut trzeci dotyczący zgodnie z którym nagle wycofanie oferty zatrudnienia przez OUZU skutkowało ostatecznym zamknięciem postępowania w sprawie rekrutacji skarżącego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez OUZU celu postępowania poprzedzającego wniesienie skargi poprzez systematyczne odrzucanie każdej propozycji pozasądowego rozstrzygnięcia sporu.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2017 r. – Weber-Stephen Products / EUIPO (iGrill)**(Sprawa T-822/17)**

(2018/C 063/22)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Weber-Stephen Products LLC (Palatine, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Niebel i A. Jauch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „iGrill” – zgłoszenie nr 15 456 726

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 września 2017 r. w sprawie R 579/2017-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Błędna interpretacja wymogów prawnych art 7 ust. 1 lit b), art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – H2O Plus / EUIPO (H 2 O+)**(Sprawa T-824/17)**

(2018/C 063/23)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: H2O Plus LLC (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Niebel i F. Kerl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „H 2 O+” – rejestracja międzynarodowa nr W 1 313 244

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 października 2017 r. w sprawie R 499/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Aeris Invest / EBC

(Sprawa T-827/17)

(2018/C 063/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aeris Invest Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías i A. Lois Perreau de Pinninck)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego LS/MD/17/405, LS/PT/17/406 i LS/MD/17/419 z dnia 7 listopada 2017 r.; oraz
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 263 TFUE i art. 8 ust. 3 decyzji Europejskiego Banku Centralnego EBC/2004/3 z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego niniejsza skarga dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego LS/MD/17/405, LS/PT/17/406, LS/MD/17/419 z dnia 7 listopada 2017 r. w sprawie wniosków potwierdzających o dostęp do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Decyzje LS/MD/17/405, LS/PT/17/406 i LS/MD/17/419 powodują naruszenie art. 4 ust. 1 lit. c) w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC w zakresie, w jakim EBC odmówił stronie skarżącej dostępu do informacji, powołując się na okoliczność, że dokumenty te wchodziły całkowicie lub częściowo w zakres ogólnego domniemania braku dostępu do dokumentów, ponieważ chodzi o dokumenty poufne objęte tajemnicą zawodową mającą zastosowanie do instytucji.
2. Zarzut drugi: Decyzja LS/PT/17/406 powoduje naruszenie art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i szóste decyzji w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC w zakresie, w jakim EBC twierdził, że ujawnienie stosowania awaryjnego wsparcia płynnościowego przez Banco Popular w dniach poprzedzających restrukturyzację i uporządkowaną likwidację tej instytucji finansowej oraz informacji dotyczących sytuacji związanej z płynnością finansową i ze współczynnikami kapitałowymi mogło w sposób szczególny i rzeczywisty osłabić skuteczność polityki pieniężnej i stabilność finansową Unii lub państwa członkowskiego.
3. Zarzut trzeci: Decyzja LS/PT/17/406 i decyzja LS/MD/17/419 powoduje naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze decyzji w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC ze względu na to, że EBC twierdził w nich, iż żądane dokumenty i informacje są szczególnie chronionymi informacjami handlowymi mogącymi powodować ryzyko naruszenia interesów handlowych Banco Popular i Banco Santander.

4. Zarzut czwarty: Europejski Bank Centralny naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej odmawiając stronie skarżącej dostępu do dokumentów, na których wspomniana instytucja oparła się w celu ogłoszenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Quadri di Cardano / Komisja

(Sprawa T-828/17)

(2018/C 063/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro Quadri di Cardano (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

Stwierdzenie, że,

- stwierdza się nieważność decyzji z dnia 28 lutego 2017 r. PMO, w drodze której zawiadomiono go o windykacji dodatku zagranicznego w wysokości 16 %, który został mu przyznany, a także kosztów transportu, z których zwrotu skorzystał na mocy art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, w okresie zatrudnienia w EASME, licząc od dnia 16 maja 2014 r.;
- w razie potrzeby, [stwierdza się nieważność] rozliczeń wynagrodzenia skorygowanych w następstwie doręczenia wskazanej wyżej decyzji;
- pozwana zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasady pewności prawa, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Coesia/EUIPO (Przedstawienie okrągłego kształtu, utworzonego z dwóch ukośnych linii w kolorze czerwonym)

(Sprawa T-829/17)

(2018/C 063/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Coesia SpA (Bologna, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Rizzo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie okrągłego kształtu, utworzonego z dwóch ukośnych linii w kolorze czerwonym) – zgłoszenie nr 13 681 151

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 września 2017 r. w sprawie R 1272/2017-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Szentes / Komisja**(Sprawa T-830/17)**

(2018/C 063/27)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Gyula Szentes (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Moyses)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 lutego 2017 r. oraz w razie potrzeby decyzji oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 29 września 2017 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie. Skarżący podnosi, że art. 6.4 załącznika III, wykluczający pozytywne rozpatrzenie wniosków o ponowne rozpatrzenie wnoszonych na podstawie zakwestionowania oceny komisji konkursowej, jest prawnie zabroniony, gdyż jest niezgodny z prawem do skutecznego środka prawnego, o którym mowa w art. 47 Karty praw podstawowych. Przepis ten stanowi podstawę zaskarżonej decyzji, jest więc ona również niezgodna z prawem.
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia. Zaskarżona decyzja ogranicza się do zacytowania fragmentów orzecznictwa i nie podaje wykazu kryteriów wyboru określonej przez komisję konkursową przed przystąpieniem do oceny zgłoszeń kandydatów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący przeinaczenia stanu faktycznego i oczywistego błędu w ocenie. Skarżący kwestionuje tu sposób, w jaki komisja oceniała podane w zgłoszeniu dane.
4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu ogłoszenia o konkursie. Skarżący podnosi, że komisja konkursowa zaniechała zestawienia poszczególnych zakładek zgłoszenia ze sobą w celu podjęcia decyzji, czy skarżący spełnia jeden z warunków dopuszczenia do konkursu.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – achtung! / EUIPO (achtung!)**(Sprawa T-832/17)**

(2018/C 063/28)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* achtung! GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G.J. Seelig i D. Bischof)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „achtung!” – międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 297 443*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2017 r. w sprawie R 490/2017-4**Żądanie**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 23 października 2017 r. (sprawa R 490/2017-4);
- zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 23 października 2017 r. (sprawa R 490/2017-4) poprzez zapewnienie ochrony międzynarodowej rejestracji nr 1 297 443 (słownego/graficznego) znaku towarowego „achtung!” na obszarze Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz niezbędnymi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

Skarżąca opiera skargę na naruszeniu art. 72 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001. Pozwany błędnie ocenił charakter odróżniający znaku w ramach stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, a także naruszył zasady równego traktowania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Ryanair i Aiport Marketing Services / Komisja Europejska**(Sprawa T-833/17)**

(2018/C 063/29)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Ryanair DAC (Swords, Irlandia) i Aiport Marketing Services Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida oraz I.G. Metaxas-Maranghidis)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 –4, art. 2, art. 3 i art. 4 decyzji (UE) 2017/1861 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim owe postanowienia dotyczą skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji zasady dobrej administracji wyrażonej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa skarżących do obrony.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE i obowiązku uzasadnienia, ponieważ zamiast zastosować test prywatnego inwestora do stosunków handlowych pomiędzy portem lotniczym Cagliari i skarżącymi, w tym do domniemanych wypłat pomocy, zastosowała ona test wynikający z wyroku Altmark, pomimo że zostały one dokonane na podstawie umów zawartych przed przyjęciem ustawy 10/2010.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady niedyskryminacji poprzez niezastosowanie testu prywatnego inwestora do zawartych pomiędzy portem lotniczym Cagliari i skarżącymi umów, ze względu na okoliczność, że Region Sardynia był jedynie mniejszościowym akcjonariuszem postu lotniczego Cagliari.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na niewskazanie portu lotniczego Cagliari jako beneficjenta pomocy.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym nawet przy założeniu, że port lotniczy Cagliari nie był beneficjentem ustawy 10/2010, Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ powinna była zastosować test prywatnego inwestora do postępowania Regionu Sardynia, również jeżeli zakładała, że port lotniczy Cagliari był biernym „pośrednikiem” przy transferze funduszy regionu.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym nawet przy dalszym założeniu, że ustawa 10/2010 dotyczy usług w ogólnym interesie gospodarczym i że test prywatnego inwestora nie ma zastosowania, zaskarżona decyzja naruszałaby jednak art. 107 ust. 1, TFUE, ponieważ stwierdza ona niesłusznie, że płatności za usługi marketingowe stanowią ukryte subsydia na eksploatację połączeń lotniczych.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na niewykazanie selektywności.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym nawet w razie, gdyby Sąd miał stwierdzić istnienie pomocy, Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE, popełniając oczywisty błąd w wydanych państwu członkowskiemu instrukcjach dotyczących ustalenia kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1861 z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – wdrożonej przez Włochy – Rekompensata dla portów lotniczych na Sardynii z tytułu obowiązków świadczenia usługi publicznej (UOIG) (Dz.U. 2017, L 268, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2017 r. – Sports Group Denmark / EUIPO – K&L (WHISTLER)

(Sprawa T-836/17)

(2018/C 063/30)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Dania) (przedstawiciel: adwokat E. Skovbo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „WHISTLER” – zgłoszenie nr 12 870 648

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 października 2017 r. w sprawie R 311/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- oddalenie sprzeciwu w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2018 r. – Deutsche Lufthansa AG / Komisja Europejska

(Sprawa T-1/18)

(2018/C 063/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker i J. Ruiz Calzado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisja z dnia 27 października 2017 r. w sprawie M.8633 — Lufthansa/ Certain Air Berlin Assets, wydanej na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 i art. 57 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- tytułem żądania subsydiarnego – stwierdzenie nieważności pkt 44 lit. c) zaskarżonej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja nie była uprawniona do nałożenia wymogu, aby Lufthansa mogła nabyć statki powietrzne od wydierżawiających będących stronami trzecimi, które wcześniej owi wydierżawiający oddali w dzierżawę NIKI lub jej spółce dominującej Air Berlin, pod warunkiem, że Lufthansa na warunkach rynkowych udostępni te statki powietrzne NIKI lub alternatywnemu nabywcy NIKI – w razie gdyby Transakcja NIKI z jakiegokolwiek powodu nie doszła do skutku – (zwanym dalej „Warunkiem”) zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie koncentracji⁽¹⁾, ponieważ zakup statków powietrznych nie stanowi częściowego wykonania.

Skarżąca twierdzi, że Komisja nie była uprawniona, na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie koncentracji, do nałożenia Warunku, ponieważ nabycie przez Lufthansę statków powietrznych od stron trzecich nie było w żaden sposób związane z Transakcją NIKI⁽²⁾ i nie stanowiło częściowego „wykonania” planowanego nabycia NIKI, które wymagałoby odstąpienia od obowiązku zawieszenia koncentracji przewidzianego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym poprzez zobowiązanie Lufthansy do ułatwienia sprzedaży NIKI innemu nabywcy Warunek przekracza dopuszczalny zakres stosowania art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie koncentracji i tym samym narusza zasadę proporcjonalności.

Zdaniem skarżącej warunki, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji, są właściwe jedynie w zakresie, w jakim są w danym wypadku konieczne, aby zapewnić, że niepożądany wpływ na zachowanie spółki na rynku i na etapy wykonania zgłoszonej transakcji zostanie zniwelowany, i aby przywrócić status quo ante.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym niejasne kryterium „warunków rynkowych” i całkowity brak gwarancji proceduralnych lub zasad ograniczających o charakterze koncepcyjnym działają na niekorzyść Lufthansy i w konsekwencji naruszają zasadę proporcjonalności, zasadę pewności prawa i przysługujące Lufthansie prawo własności oraz swobodę przedsiębiorczości.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do liczby statków powietrznych, których ona dotyczy.

Lufthansa podnosi, że Komisja uchybiła spoczywającemu na niej obowiązкови uzasadnienia, ponieważ dokonana przez Komisję wykładnia jej własnej decyzji powoduje istotną niepewność co do zakresu stosowania Warunku, co ma wysoce niekorzystny wpływ na możliwość ubiegania się przez Lufthansę o ochronę sądową i na możliwość dokonania przez Trybunał kontroli sądowej.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa skarżącej do bycia wysłuchaną.

Lufthansa podnosi, że Komisja nie uszanowała prawa Lufthansy do bycia wysłuchaną i nie uwzględniła postępowania tymczasowego przewidzianego w art. 18 rozporządzenia w sprawie koncentracji i w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 802/2004⁽³⁾, wydając zaskarżoną decyzję jako decyzję „ostateczną” bez umożliwienia Lufthansie przedstawienia jej stanowiska co do Warunku i co do któregokolwiek z domniemych zakłóceń konkurencji, którym warunek miał przeciwdziałać, ani przed wydaniem zaskarżonej decyzji (art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji), ani po jej wydaniu (art. 18 ust. 2 1 rozporządzenia w sprawie koncentracji).

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40).

⁽²⁾ W związku z zaproponowanym przez Lufthansę nabyciem udziałów w NIKI Luftfahrt GmbH (zwanej dalej „NIKI”) i w Luftfahrtgesellschaft Walter mbH (zwanej dalej „LGW”) od Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (zwanej dalej „Air Berlin”) (zwanym dalej „Transakcją”), a w odniesieniu do samej NIKI – „Transakcją NIKI”).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 133, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 88).

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2018 r. – Wirecard / EUIPO – AXA Banque (boon.)

(Sprawa T-2/18)

(2018/C 063/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wirecard AG (Aschheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Bayer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: AXA Banque SA (Fontenay-sous-Bois, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „boon.” – zgłoszenie nr 14 672 562

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 706/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez AXA Banque, société anonyme i dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, a także AXA Banque, jeżeli przystąpi do postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL